

Stella Maris

apostleshipofthesea.org.uk

Листопад 2019

В номері

Неділя на морі
з коментарями
о.Колума Келлі

Порт Фокус
Генуя

Добре життя:
Огляд мого життя
Іспит для совісті

Історії віри
Ділення вірою



**Apostleship
of the Sea**

Supporting Seafarers Worldwide

Стелла Маріс (Морський Апостолят) - це католицька благодійна організація, що підтримує моряків у всьому світі.

Ми надаємо практичну та пасторальну опіку всім морякам, незалежно від національності, віри або раси. Наші портові капелани і волонтери відвідують судна, вітають моряків, пропонують благодійну допомогу та консультації, практичну допомогу, догляд і дружбу.

Стелла Маріс є найбільшою мережею в світі з відвідування суден, яка працює в 339 портах з 227 портовими капеланами по всьому світу.

Ми можемо продовжувати свою роботу тільки завдяки щедрим жертвам наших прихильників та волонтерів.

To support Stella Maris with a donation visit www.apostleshipofthesea.org.uk/ways-donate

Морський Апостолят

39 Площа Екклстона
Лондон, SW1V 1BX

Тел: +44 020 7901 1931

Електронна пошта:

info@apostleshipofthesea.org.uk

[facebook.com/AoS.GB](https://www.facebook.com/AoS.GB)

www.apostleshipofthesea.org.uk

Зареєстрована благодійна організація в Англії та Уельсі № 1069833. Зареєстрована благодійна організація в Шотландії номер SC043085. Зареєстрований номер компанії 3320318

Cover image, pg 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 courtesy of istockphoto.com
Pg 2, 3, 4 AoS/Stella Maris.

Завантажити наш
безкоштовний
додаток

Шукайте "Sea Prayer"
у магазині додатків



Стелла Маріс надає морякам практичну та інформаційну підтримку, і уважного співрозмовника

Порт Фокус: Генуя, Італія



Генуя має довгу і величну історію, як одна з чотирьох італійських історичних морських республік разом з Венецією, Пізою і Амальфі. Місто Генуя, де народився, мабуть, найвідоміший матрос в історії і навчився торгівлі - Христофор Колумб! Сьогодні це - найпотужніший комерційний порт Італії та є одним із найзайнятіший у Середземномор'ї.

Порт також був першим в Італії, який запровадив католицьке служіння серед моряків. У 1930-х роках отець Десмонд Чут, англійський священник, що мешкав в Рапалло, приніс до Італії спосіб, який сприяв просвіті моряків, і вже пройшов апробацію у Великобританії. Генуя незабаром відкрила центр моряків з бібліотекою при Церкві Сан-Марко, біля старої пристані.

Кардинал Міноретті (архієпископ Генуї) схвалив цей апостолят, і він швидко розширив свою роботу по всій Італії.

З покірністю та терплячістю, у приміщеннях Віа дель Моло, невелика група волонтерів, розпочала складне завдання зустрічі з моряками на кораблях, на вулицях та в лікарні. Вони доглядали за ними, створили гостинне середовище, що забезпечувало їхні матеріальні потреби разом із сильним духовним компонентом. Була велика потреба, оскільки багато моряків знаходились далеко від своїх родин, своїх будинків і Церкви і внаслідок їхніх особливих умов праці більшість, здавалося, полишили віру та їхнє духовне життя.

У наступні 90 років Генуя була привітним місцем для всіх, хто ходить морями світу. Щодня волонтери Стелла Маріс Генуї є знаком привітності та надії для людей моря. Для всіх, хто відвідує, є можливість відпочинку, пограти в настільні ігри, придбати сувенір для сім'ї, можливість зв'язку з близькими (телефоном, Інтернетом чи електронною поштою), прочитати новини з дому, але перш за все бути



вислуханим. У центрі Stella Maris в Генуї моряки знаходять справжній "дім далеко від дому", де тепло й затишно.

ПОСЛУГИ, які ми пропонуємо

- Присутність в порту Генуї, Мультедо та міста VTE в При-Волтрі
- Щоденні відвідування на борту суден
- Два центри моряків
- Друк та розповсюдження новин різними мовами
- Допомога в спілкуванні з рідними
- Молитва, Літургія та Сповідь
- Безкоштовне перевезення автобусом
- допомога покинутим кораблям
- Швидкий фонд допомоги

Stella Maris seafarers' centre

П'язетта Дон Бруно Вентуреллі 9 (поруч із церквою Сан-Теодоро в районі Дінегро)
Відкрито з 17:30 до 22:30

БЕЗКОШТОВНЕ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

Безкоштовний номер
800 984 826
лише за допомогою італійської SIM-карти

Термінал моряків «Стелла Маріс»

Stella Maris VTE - Термінал Voltri в Європі
Площа Джованні Лерда 1
Відкрито з 18.00 до 21.30

Зателефонуйте на термінал **SHUTTLE BUS VTE**
+39 010 69961 / +39 335 6987084

Телефон: +39 010 265684

Електронна пошта: genoa@stellamaris.tv

[facebook.com/Stella-Maris-Genoa-1386643394911106](https://www.facebook.com/Stella-Maris-Genoa-1386643394911106)

Неділя в морі

31-ша неділя

3 листопада 2019

з коментарями о. Колума Келлі

Євангеліє від Луки 19:1-10

Увійшовши в Єрихон, Ісус проходив через (місто). А був там чоловік, Закхей на ім'я; він був головою над митарями й був багатий. Він бажав бачити Ісуса, хто він такий, але не міг із-за народу, бо був малого зросту. Побіг він наперед, виліз на сикомор, щоб подивитися на нього, бо Ісус мав проходити туди. Прийшовши на те місце, Ісус глянув угору і сказав до нього: "Закхею, притомом злізай, бо я сьогодні маю бути в твоєму домі." І зліз той швидко і прийняв його радо. Всі, бачивши те, заходилися нарікати та й казали: "До чоловіка грішника зайшов у гостину." А Закхей устав і до Господа промовив: "Господи, ось половину майна свого даю вбогим, а коли чимсь когось і покривдив, поверну вчетверо." Ісус сказав до нього: "Сьогодні на цей дім зійшло спасіння, бо й він син Авраама. Син бо Чоловічий прийшов шукати і спасти те, що загинуло."

Євангеліє і Ти

Історія Закхея унікальна для євангелія від Луки. Чоловік - багатий збирач податків, який був зневажений людьми своєї громади і сприймається як нечесна людина. Я вважаю його швидше зацікавленою особистістю. Він нагадує мені деяким чином учня Петра. Він спонтанний і трохи поривчастий, але, схоже, справжній і щирий.

Хоча він важлива людина, це не заважає йому лізти на фігове дерево щоб подивитися на Ісуса, і це не зупинило його, визнати себе грішною людиною.

Це визнання своєї провини відкриває двері, щоб дозволити Ісусу увійти і почати процес зцілення. Ісус входить у життя стількох людей незалежно від їхнього статусу. Все, що йому потрібно, щоб увійти і вилікувати, це самоусвідомлення того, що ми потребуємо цього перетворення в любові. Ми можемо бути багатими чи бідними, Ісус може змінити наше життя.

У багатьох історіях Євангелія, Ісус змінює тих, хто його зустрічає.

Приймаючи їх як друзів, Ісус забирає їх сором, приниження і провину. Показуючи, що вони мають



значення для нього як люди, він дав їм почуття гідності та самоцінності.

Ісус бачить його. Він вітає його і він змінює його. Ісус дав усвідомити грішній людині, що вона є цінною в очах Бога. Ісус ніколи не надто зайнятий рятуванням світу, щоб зупинити і врятувати таких людей, як Закхей, або ми.

Виклик Луки простий. Чи ми відкриті до Бога бачити нас такими, якими ми є насправді? Чи дозволимо ми йому ласкаво привітати нас чи ми цураємося? І змінити нас в нових людей, сильних у вірі.

Як на наших кораблях ми можемо помітити Господа як це робив Закхей?

Сподіваємось, не буде жодного дерева, щоб піднятися, якщо ми не розійшлися, але навіть у похмурості порожніх морів Господь є запрошуючи нас побачити його, щоб він міг вітати і змінити нас. Довіряй Йому!

32-га неділя

10 листопада

Євангеліє від Луки 20:27-38

Деякі з садукеев, що кажуть, ніби нема воскресіння, приступили й спитали його: "Учителю, Мойсей приписав нам: Коли чийсь брат, одружений, умре бездітним, нехай його брат візьме за себе його жінку й відродить потомство братові своєму. Сім ото братів було. Перший узяв жінку й помер бездітним. Потім другий, і третій, і так семеро умерли, не зоставивши дітей по собі. Врешті, померла й жінка. Жінка та, отже, при воскресінні, кому буде за жінку, бож семеро мали її за жінку."

Ісус відповів їм: "Сини цього світу женяться і виходять заміж. Ті ж, що будуть достойні осягнути того віку й воскресіння з мертвих, не женяться і не виходять заміж; бо й вмерти вже не можуть, тому що, до ангелів подібні, вони - сини Божі, бувши синами воскресіння. А що мертві воскресають, - це й Мойсей при кушці дав був зрозуміти, де він назвав Господа Богом Авраама, Богом Ісаака й Богом Якова. Бог же не є Бог мертвих, але живих, усі бо живуть для нього."

Євангеліє і Ти

Ісус кидає виклик садукеем у єдиній появі в Євангелії від Луки.

аристократичні лідери Ізраїлю, які зневажали фарисеев за їхнє "сучасне" вірування і тлумачення закону. Це були ультраконсерватори, які прийняли лише перші п'ять книг

Закону. Вони не вірили в тілесне воскресіння і це протистояння з Ісусом було спробою перетягнути його на свій бік та дискредитувати фарисеев.

Питання, яке порушують садукеев, дуже надумане, призначене не шукати ясності, а являє собою хитру головоломку. Це люди, які витрачають час і енергію на неактуальні дебати які нічого не роблять для голошення справи Євангелія і не проливають жодного світла на реальні проблеми. Такі запитання можна використовувати, щоб показати, наскільки вони розумні і можуть стати відволіканням від наших справжніх християнських завдань. Як і садукеев, в сьогоднішньому Євангелії ми можемо легко долучитися до нескінченних дискусій про незначні моменти літургії чи про Церковне право, не усвідомлюючи, що ми витрачаємо дорогий час і, можливо, створюємо непотрібні поділи.

Садукеев висміюють концепцію воскресіння і таким чином уникають послання Ісуса про реальність воскресіння і як Воскресіння - це нове творіння, де ми є співучасниками в Божественному житті Бога. Традиційно в цю пору року згадувати наших близьких, хто відійшов у Вічність. Обряди з великою помпезністю відбуватимуться у величних церквах та біля пам'яток вшанування пам'яті. Але, можливо, в нашому тихому місці або каюті ми зберігаємо їх назавжди в прекрасній молитві за спокій їхніх душ.

Наша проста молитва виражає нашу любов до них, любов що триває довго після смерті.

"Вічний спокій даруй їм, Господи, і нехай вічне світло сяє на них. Нехай вони спочивають ». Сподіваємось, одного дня хтось промовить цю молитву показуючи про їхню любов до нас.



33-тя неділя

17 листопада 2019

Євангеліє від Луки 21:5-19

І коли деякі говорили про храм, що він був прикрашений дорогоцінним камінням та обітними дарами, (Ісус) сказав: "Надійдуть дні, коли з усього, що ви бачите, не лишиться камінь на камені, який не був би перевернений." Тоді вони його спитали: "Учителю, коли ж це буде? І який буде знак, що це має настати?"

Він же відповів: "Глядіть, щоб вас не звели: багато бо прийде в моє ім'я і буде казати: Це я, - і: Час наблизився. Не йдіть слідами за ними. Коли почуєте про війни та розрухи, не страхайтеся, бо треба, щоб це сталося спершу, але кінець не зараз." Тоді сказав їм: "Повстане народ на народ і царство на царство. Будуть великі землетруси, по різних місцях будуть пошесті й голод, появи жажливі, а з неба великі знаки будуть."

Але перед усім цим на вас накладуть руки й переслідувати будуть, і волочитимуть по синагогах та по тюрмах, водитимуть перед царів і правителів з-за імені мого. І це дасть вам нагоду свідчити. Візьміть собі до серця, що вам не треба готуватися наперед, що маєте відповідати, я бо дам вам слово й мудрість, якій ніхто з ваших противників не зможе протиставитись і перечити. Вас видадуть батьки, брати, рідні й друзі, і декому з вас смерть заповідує. Вас будуть ненавидіти всі за моє ім'я. Але волосина з голови у вас не пропаде! Вашим стражданням ви спасете душі свої.



Євангеліє і Ти

Тут ми знаходимо Ісуса, що навчає в храмі це повинна була бути його остання поява там перед його Страстями. Учні дивуються його красі, проте Ісус говорить про свою смерть. У розумінні тогочасних людей храм був би зруйнований перед кінцем світу.

Храм був у багато, у багато разів більший за будь-яку будівлю в Галілеї. Це був величезний і славний, приголомшливий символ національної гордості.

«Деякі його учні зауважували, що храм прикрашало красиве каміння як дар, присвячений Богові. Але Ісус сказав: все що тут бачите, настане час, коли каменя не залишиться на камені; кожен з них буде кинутий вниз.»

Ці слова викликають в учнів розгубленість і страх. Вони хочуть знати, коли це станеться і яке попередження вони можуть отримати. Відповідь Ісуса - не допомагає. Він обіцяє їм війну, землетруси, голод, мор та переслідування, тоді як це може відбутися у будь-якому поколінні, це тривожить їх і учні говорять про сім'ї. Родинні зв'язки не захищали б учнів, які б повинні нести хрест, як це робив Ісус.

Я молюся за людей моря, які намагаються підтримувати родинні зв'язки на великій відстані.

Коли ти знаходишся за тисячі миль від близьких людей, навіть дрібні речі можуть дуже важливими. Невелика проблема, яку можна було б вирішити тет-а-тет може стати настільки складною, що, здається, неможливо вирішити.

Воздання хвали Храму - це нагадування, що багато хто з нас живе посеред прекрасних споруд. Ми шануємося в прекрасних церквах. Багато наших будинків є чудовими. Деякі наші кораблі величні та поважні в морях.

Але прекрасні, створені людиною споруди, які оточують нас ніколи не повинні бути основним фокусом нашого життя. Коли ми збираємося на молитву, ми торкаємось чогось набагато більш значущого, ніж будь-яка будівля чи споруда. Ми віримо, що Бог з нами на суші або в морі, і ми перебуваємо у відносинах з Ним, який є поза руйнуванням.

“Час наближається”

Наш Господь Ісус Христос Володар Всесвіту

24 листопада

Євангеліє від Луки 23:35-43

Люди стояли й дивились. Навіть князі їхні насміялися, кажучи: "Інших спасав, нехай спасе себе самого, коли він - Месія Божий, Вибраний!" Вояки також глузували з нього; підходячи до нього й подаючи йому оцет, примовляли: "Коли ти цар юдейський, спаси себе самого!" А був над ним і напис грецьким письмом, латинським і єврейським: "Це - Цар Юдейський."

Один із повішених злочинців зневажав його, кажучи: "Хіба ти не Христос? Спаси себе і нас!" А другий, озвавшись, скартав його й мовив: "Чи не боїшся Бога, ти, що покутуєш ту саму кару? Бож ми приймаємо кару, гідну наших учинків, цей же не зробив нічого злого." І додав: "Ісусе! Згадай про мене, як прийдеш у своє Царство." Сказав (Ісус) до нього: "Істинно кажу тобі: Сьогодні будеш зо мною в раї."



Євангеліє і Ти

Сьогодні ми зустрічаємо чудовий персонаж - доброго злодія. Його слова є гарним контрастом для тих, хто знущався з Ісуса, включаючи іншого злодія, який зневажав Ісуса за його нездатність звільнити себе та їх від їхніх хрестів.

Добрий злодій знав, що змарнував своє життя, вчинив більше, ніж заповдіяв шкоди іншим. Він навіть не шукав Бога чи прощення але якось його віра пробудила в ньому щось таке перед смертю, що все було прощено, змито. Не було великого рахунку, жодної заплати. Він відчув тільки прощення і любов Божу.

На хресті він визнав справедливість свого вироку; він не намагався вибачити себе; він прийняв повну відповідальність за свої вчинки.

І, можливо, для нас урок - завжди претендувати бути невинним! Коли щось у житті йде не так, не варто звинувачувати когось, будь-кого, доки вина не буде доведена. Цілком ймовірно, цей бандит чув про Ісуса, який заворушив народ Єрусалиму та в усьому світі усю країну від Галілеї до Юдеї, але здається навряд чи він коли-небудь чув його проповідь чи став свідком одного з його чудес.

І все-таки слова з його хреста: «Господи, пам'ятай мене коли ти прийдеш у своє царство» показує віру і надію на людину, яка вже торкнулася божественної любові. Добрий злодій бачив лише терпіння Ісуса; чув лише, як він молився за своїх ворогів. Йому цього достатньо. Він вірить.

На наших кораблях існує тенденція звинувачувати інших у наших помилках, що може завдати руйнівної шкоди іншим. І не маленькій людині, з якої ми можемо легко зробити козла відпущення, того, хто не може відповісти?

Сьогоднішнє Євангеліє нагадує нам про це, перш ніж ми зможемо прийняти прощення, ми мусимо по-справжньому вміти визнати свої помилки і не намагатися переказати їх іншому.

Урок для всіх нас.

“Господи, пом'яни мене, коли прийдеш у Царство своє”

Добре життя: Огляд мого життя Іспит для совісті

Що таке совість?

Наша совість - це наша здатність судити за нашими аргументами, що правильно і неправильно в нашій поведінці. Для Християн, це означає здатність розповісти, що по-справжньому вважається любов'ю. Кожна людина, яка вміє думати, має совість. Як і всі людські можливості, однак, нашу совість треба правильно розвивати.

У деяких людей є совість, яка є слабозвиненою. Інші нехтують або ігнорують те, що може сказати їм їхня совість. Інші знову занадто жорсткі до себе і звинувачують себе за речі, які не є їх виною.

Ось чому нам потрібно переконатися:

- що ми добре формуємо свою совість;
- що ми регулярно перевіряємо свою совість;
- що ми дякуємо за те, що з милости Божої маємо.

Минуле, сучасне та майбутнє

Більшість людей думають про совість у відношенні до минулого. "Відчувати провину сумління" - це усвідомлювати що ви зробили, сказали чи подумали щось неправильно. ("Я не повинен був брехати матері".) Совість, однак, стосується теперішнього та майбутнього а також минулого. Коли ми відчуваємо спокусу, наша совість працює. Те саме відбувається і в нас коли ми спантеличені. ("Чи не надто у мене дороге свято?") Ми також вживаємо свою совість, коли ми

запитуємо про добрі справи, які ми знехтували чи забули. ("Я справді чув моїх колеги?")

Формування совісті

Більшість із нас спочатку орієнтуються на батьків, потім на вчителів. Коли ми маленькі, вони навчають нас. Наприклад, із поясненням основних правил і чеснот. ("Поділіться солодощами з сестрою.")

По мірі дорослішання ми починаємо брати на себе відповідальність ми самі розуміємо те, чому певна поведінка є доброю і поганою, і набуваємо здатність судити про нові для себе ситуації. Але завжди знайдуться часи коли нам потрібно слухати мудрих друзів, які можуть порадити нам щодо дилеми або настановити нас на правильний шлях, коли ми зійшли з нього.

Католики несуть особливу відповідальність щодо вчення Церкви, яке передається у моральній мудрості християн протягом століть. Тому ми повинні знати, вчення церкви. Знову ж таки, нам часто потрібні мудрі та досвідчені друзі католики щоб допомогти нам зрозуміти навчання та побачити як це стосується нашого власного життя.

Християнам також потрібно виховувати свою совість щодо етики роботи. Отже, наприклад, моряки повинні розуміти вчення Церкви з метою розуміння за Божим задумом і гідністю працівників.

Досліджуючи совість

"Вивчити свою совість" означає використовувати совість оцінювати свою поведінку, ставлення, характер і майбутні наміри щодо любові. Добре мати звичку оглядати своє сумління регулярно, пам'ятаючи, що робити це можна в контексті молитви. Якщо ми починаємо і закінчуємо з вдячністю за щедрість і милосердя Боже, наше визнання нашої власної слабкості стає джерелом благословення. Це може бути корисно перевірити в різних областях свого життя систематично, наприклад, робота, дім, друзі та молитва. (Деякі роблять це, пишучи щоденник.) Також добре включити свої обов'язки щодо своєї роботи та колективу, для широкого суспільства, особливо тих, хто потребує, і до навколишнього середовища.

Як ми проводимо перевірку? Для деяких людей традиційні списки іноді корисні: наприклад, Десять заповідей, Блаженства або Сім Смертельних гріхів. Інші пригадують моменти закидів сумління та як вони могли б краще поступити. Який би метод не був, основним критерієм є завжди любов.

Зріла совість

В Катехизмі Католицької Церкви виховання совісті описується як "завдання на все життя". Як люди дозрівають у християнському житті, поглиблення їхньої молитви, їх знайомство з Писанням та їх зростання в любові, так міняється їх совість. Їхнє Почуття свободи буде зростати, коли вони переживають прагнення добра в собі, а не нав'язане ззовні. Вони стануть менш здатними для поганих вчинків та більш чутливі до їхніх слів, думок і почуттів, і їх характерпокращиться. Наприклад: "Я напився і почав битися?" можна себе запитати: "Я був неправий?" Вони встановлять вищі стандарти для себе.

Коли наша совість незріла, закиди сумління будуть турбувати нас лише тоді, коли щось серйозно не так. Дозріваючи, вони ставатимуть все більш пильними і уважними, мовчки оцінюючи для нас добро і все, що ми робимо чи думаємо, як добрий навігатор завжди має передумови попереду. Якщо люди більше практикуються при вивченні своєї совісті, вони відкривають очі на ті сфери свого життя, які потребують уваги. Це також допомагає їм, як хороший навігатор, передбачити небезпеки у своєму моральному житті. Як їх життя молитви поглиблюється, вони також більше зв'язують свої зовнішні дії з дією Святого Духа і всередині них. Таким чином, їх дослідження совісті стане все

Коли ми переживаємо спокусу, наша совість спрацьовує. Те ж відбувається коли ми спантеличені правильним ходом дій.

більше тісно поєднаною з їх пошуком волі Бога для свого життя, і спасіння.

Совість і правда

Наша совість - це те, що дозволяє нам брати на себе відповідальність за наші дії. З цієї причини нам слід завжди слідувати за нею, хоча ми знаємо, що це не безпомилково. Тому нас ніколи не можна звинувачувати в чесності слідувати нашій совісті. Однак ми цілком можемо бути в помилковій совісті, наприклад, якщо ми не прислухалися до гарних порад чи не спромоглися виховувати себе у вченні Церкви. Коротко, вивчити нашу совість - це невід'ємна частина нашого пошук істини: правди про себе та своєї правди про Бога, який є самою Істиною. По мірі зростання нашої практики перевірки совісті ми стаємо більш правдивими і чутливішими до того, що є правдою. У цьому таким чином, ми також стаємо люблячішими до Бога, який є Істиною - це також Бог, який є Любов'ю.

Один запропонований метод

Існує багато способів дослідження своєї совісті. Знайдіть те, що вам підходить, і спробуйте практикувати це регулярно, хоча ваш підхід може змінюватися з часом.

Ось приклад можливого методу:

- Виберіть регулярний 5-10 хвилинний період перед сном.
- Виберіть тихий простір, в якому опинитесь.
- Почніть із свідомого введення себе в присутність Божу, з молитвою про мудрість і розбірливість.
- Поміркуйте за минулий день, подякувавши за те, що Бог дав вам і зробив через вас.
- Поміркуйте над моментами, які у вас могли виникнути, що ви діяли чи говорили без любові. Запитайте себе, чи це ненавмисно, чи якщо це моя слабкість. Подумайте також про свої зобов'язання можливо, їх знехтували або забули.
- Попросіть прощення за ваші конкретні невдачі.
- Прийміть рішення на майбутнє: наприклад, скажіть пробачте комусь або зав'яжіть із регулярною слабкістю. Ви можете вирішити просто помолитися про проблему.
- Подякуйте за витрачений час з Богом, дозволяючи йому мати простір у Вашому житті.

Коли ваші гріхи є важким тягарем на вашій совісті, знайте що як католик ви можете приймати Таїнство сповіді, що є прекрасним способом просити Бога прощення і зцілення. Наступного разу у порту зв'яжіться зі капеланом Stella Maris і попросіть про сповідь, ви не пошкодуєте! Контактна інформація подробиці для капеланів портів Stella Maris є на www.apostleshipofthesea.org.uk/aos-worldwide



Історії віри

Обмін віросповіданнями

Автор о. Дуайт Лонгенекер

На конференції моя сестра зустріла місіонера, який працював з людьми в джунглях Південно-Східної Азії. Атеїстичний уряд там заборонив усіх іноземців. Особливо вони забороняли релігійним працівникам мати контакт з корінними племенами. Якби порушники були знайденими, їх ув'язнили б, судили та стратили.

Місіонер - ми будемо називати його Едвардом - вирішив жити в джунглях просто через кордон із країною, куди його покликали працювати. Він проводив екскурсії через кордон, щоб зустрітися з племенами народів, з якими потоваришував. В одній з поїздок він був спійманий урядовими військами. Вони взяли його до безлюдного села в джунглях і кинули його в колодязь.

Внизу в криниці Едуард робив єдине, що він міг зробити: молитися. Він три дні молився, і нарешті він почув голос, що кличе його. Він підняв очі побачити білого чоловіка, який заглядає в колодязь, називаючи його ім'я. Чоловік кинув Едварда мотузку і витягнув його. Він розмовляв англійською з акцентом і носив білий костюм і солом'яний капелюх. Рятівник ввічливо вказав дорогу у джунглі, побажав

Едварду гарного дня, а потім й сам пішов туди. Едвард ніколи раніше не бачив чоловіка, і це здавалося неможливим, що інший білий чоловік може бути десь в цьому районі. Чи був таємничий англієць справді ангелом, який врятував Едварда від смерті?

Історії віри працюють

Усі в Церкві гудуть через термін "нова евангелізація", але багато хто не знає, що означає цей термін або як воно евангелізовується. Можна проходити курси та читати книги з даної теми. Ви можете вивчати нові трюки та прийоми. І це все добре, але простий факт полягає в тому нова евангелізація не сильно відрізняється від старої евангелізації. У нас можуть бути нові технології для спілкування, але що ми спілкуємось тим самим: Ми є в спілкуванні наших історій віри.

Що я маю на увазі під «історією віри»? Історія визволення Едварда з криниці - це історія віри. Історія віри - це будь-яка розповідь, якою ми ділимося як про втілення віри в нашому житті. Це може бути драматична диво-історія, а може бути земна історія про відповідь на молитву, несподівана благодать або просте благословення.

Чому історії віри є наріжним каменем евангелізації? Тому що люди голодні чути про реальність Божої присутності у світі. Нас усіх потрібно правильно катехизувати і вчити істини віри. Нам також потрібно навчитися це робити поводитись як послідовники Ісуса Христа, але більше ці вчення і правила нам також потрібно почути про переживання з перших вуст тих, хто пройшов із Христом.

Історії віри евангелізують тому, що вони нагадують людям про дійсність Бога в звичайному житті. Бог не є теорією. Він живий і активний у світі. Ісус Христос - не мертва історична постать. Він є живий і активний у світі. Святий Дух - не теологічна ідея. Він живий і активний в світу, і історії віри показують нам, наскільки це правда.

На початку...

... Були історії віри. Зупиніться і подумайте на хвилинку. Найбільша частина Священного Писання складається з віроістичних історій. Один із способів зрозуміти Біблію - це сприймати її як одну велику сагу про відносини між Богом і людством. З Адамом і Євою, патріархами і пророками, приходять до виконання в Євангеліях і продовжує з пригодами апостолів - Біблія є одна довга, захоплююча та захоплююча історія віри.

Історія про любов Бога до своїх непокірних дітей продовжується в історії Церкви. За 2000 років ми розповідали історію віри Божих людей. Через історію Церкви і життя святих, ми пізнаємо, як Бог працює у світі.



Святий Дух не є теологічною ідеєю. Він живий і активний у світі, і вірі і історії показують нам, наскільки це є правдою.

Однією з проблем сучасної Церкви є що ми забули, як розповідати свої історії віри. Ми дуже намагаємось катехизувати своїх дітей, але католицька віра - це більше, ніж просто запам'ятовування твердження про певні істини. Віра більше ніж просто поглинати та приймати набір правил та положення про життя. Як папи Бенедикт і Франциск нагадують нам, що католицька віра передусім про живу зустріч із Христом Господом.

Почніть там, де ви є

У будь-якій подорожі місце для початку - це те, де ти є. Це здається очевидним, але ми часто заглядаємо так далеко майбутнє з нашими мріями та амбіціями, які ми не пам'ятаю, що все велике починається з малого. Місце, де можна почати ділитися своєю історією віри, є тут і зараз.

Історія віри не повинна бути великим дивом або історією духовного успіху. Це може бути простою подякою. Коли я був хлопчиком, я ходив на молитовну зустріч щовечора в середу. Священик запрошував будь-кого виступити, і кожного тижня один старий вставав і зі сльозами на очах, говорив: «Я просто хочу подякувати Господу за мою дорогу дружину Флоссі! "Це все. Це була його історія віри. Це було потужно і запам'яталося тому, що було від усього серце, і це було по-справжньому.

Якщо говорити про свою віру, то спочатку може здатися дивним. Це тому, що наша віра є найінтимнішою частиною нашого життя. Ви можете хвилюватися і побоюватися, що ваша сім'я та друзі будуть глузувати з вас. Вони, мабуть, не будуть. Більшість людей прагнуть обговорювати свою віру, і вони будуть вам вдячні, що ви розпочали тему. Як ви відкриєтесь, щоб поділитися вашою вірою, вони поділяться своєю; таким чином віра поширюватиметься і буде рости.

Поширення історій віри - найпростіший і найбільш ефективний спосіб розбудови Церкви та евангелізація. Проповідники, вчителі, письменники та мовники роблять хорошу роботу, але найефективнішу евангелісти - це звичайні люди, які, як св. Андрій, зустрінуть Христа Господа і тоді з радістю і ентузіазмом, скажуть іншим: "Приходьте і дивіться!"

о. Дуайт Лонгенекер - священик єпархії в Чарльстоні, США. Читайте його блог та переглядайте його книги на DwightLongenecker.com Copyright (c) Католицький дайджест 2014 року. Використовується з дозволу.



Листопад - це місяць, в якому ми особливо пам'ятаємо наших дорогих братів і сестер які відійшли у вічність.

Вічний спокій, даруй їм, Господи
і нехай на них світить світло Лиця Твого.
Нехай вони мирно спочивають. Амінь.

Нехай душі вірних відійдуть,
милістю Божою,
у спокої. Амінь.



**Apostleship
of the Sea**

Supporting Seafarers Worldwide

